

Viisasta luomakunnan hallintaa

Mikä oli ensimmäinen tehtävä, joka ihmiselle annettiin luomisen jälkeen? Jumala siunasi heidät ja sanoi heille: "Olkaa hedelmälliset, lisääntykää ja täyttäkää maa ja ottakaa se valtaanne. Vallitkaa meren kaloja, taivaan lintuja ja kaikkea, mikä maan päällä elää ja liikkuu." (Gen. 1:28). Jumala käskee ihmisen lisääntyä ja ottaa luomakunta valtaansa. Vallitseminen tarkoittaa, että ihmisen tulee hallita luomakuntaa viisaasti. Näin hän jatkaa Jumalan työtä. Jumala vallitsi viisaasti, ja niin ihmisen tuli nyt tehdä. Tähän sisältyy muun muassa asioiden järjestäminen, tutkiminen, ymmärtäminen. Siihen sisältyy myös luominen, rakentaminen, luovuus ja taide.

Arkisessa elämässäsi saat siis täyttää sitä tehtävää, jonka Jumala on luomisessa ihmiselle asettanut. Tämä antaa myös mielekkyyden elämälle silloinkin, kun se tuntuu turhalta ja tyhjältä. Silloinkin saat ihmetellä Jumalan luomia asioita, luontoa ja ihmisiä. Ei siis ole niin, että teemme Jumalan mielen mukaista työtä vain silloin, kun luemme Raamattua. Teemme Jumalan mielen mukaista työtä, kun luemme Raamattua ja kun teemme töitämme. Mutta on hyvä myös muistaa, että vaikka Jumalan Viisaus laittaa asiat paikalleen, niin tuota Jumalan Viisautta emme löydä, jos emme mene oikeaan paikkaan.

Jobin kirja opettaa:

*On tie, jota ei korppikotka näe
eikä haarahaukan silmä erota.
Sitä eivät astele vuorten pedot
eivätkä leijonat kulje sitä pitkin.
Ihminen käy käsiksi kovaan kallioon
ja kääntää nurin vuoret, perustuksia myöten,
hän louhii tunneleita kallioon,
ja niin tulevat maan aarteet ihmissilmien iloksi.*

-- --

*Mutta viisaus -- missä se on?
Missä asuu ymmärrys?
Ihminen ei löydä tietä sen luokse,
tämä maailmasta sitä ei voi löytää.
Syvyydet sanovat: "Ei viisaus ole täällä",
ja meri sanoo: "Ei liioin täällä minun luonani."*

-- --

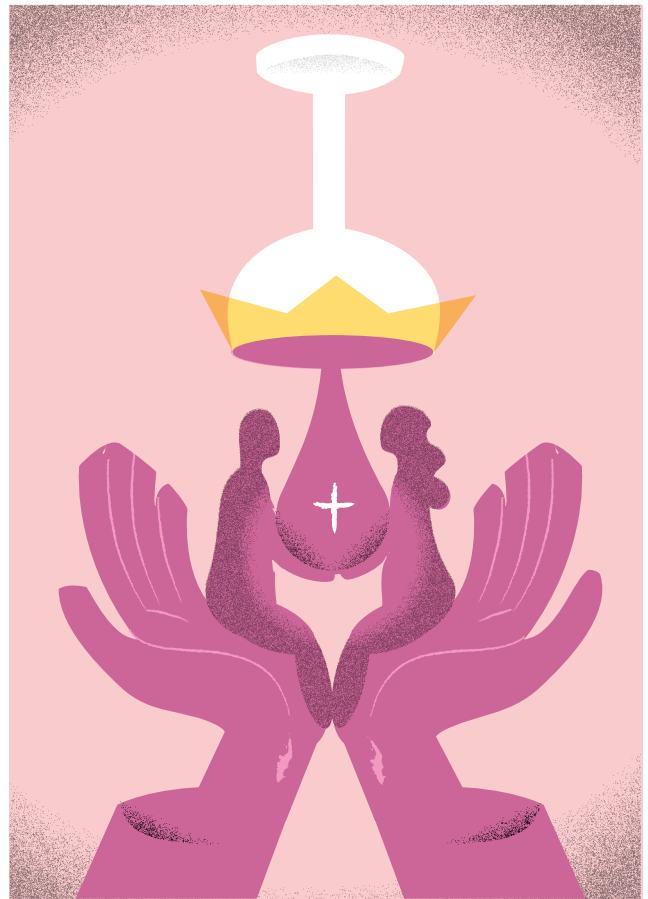

*Jumala yksin tuntee tien viisauden luo.
Hän yksin tietää, missä se asuu.
Hän näkee maan ääriin saakka,
hän näkee kaiken, mikä on taivaan alla.
Kun hän antoi tuulelle voiman,
kun hän osoitti vesille rajat,
kun hän sääti määräajat sateelle
ja avasi ukkosen jylinälle tien,
silloin hän näki viisauden, punnitsi sen,
otti sen palvelukseensa, piti sen kanssa neuvoa.
Ihmiselle hän sanoi: "Viisautta on Herran pelko,
ymmärrystä se, että karttaa pahaa."*

(Job 28:7–10, 12–14, 23–28).

Job itse esitetään kirjan alussa ja lopussa viisaana miehenä. Mutta mikä on se asia, joka ilmentää Jobin viisautta? Kirjan alussa kerrotaan kuinka hän uhrasi Herralle, omien lastensa puolesta (Job 1:5), jos nämä olivat vahingossa tehneet syntiä. Kirjan lopulla Job saa vielä tehtävän rukoilla varomattomasti puhuneiden ystäviensä puolesta samalla, kun nämä uhrasivat uhrinsa (Job 42:8). Uhri ja rukous olivat tuon ajan jumalanpalvelus. Job osoittautuu viisaaksi ja Herraa pelkääväksi siten, että hän viettää säännöllistä jumalanpalvelusta. Job tulee Jumalan luokse siellä, missä Jumala voidaan kohdata. Viisaus ei löydy kaivamalla, vaan palvomalla, jumalanpalveluksella. Jumalanpalveluksessa pääsemme osalliseksi Jumalan Viisaudesta. Itse asiassa meidät on jo kasteessa liitetty Jeesukseen. Siksi seurakunta tulee koolle ennen kaikkea sunnuntaina Herran päivänä. Tulemme osalliseksi Jeesuksen sanoista ja hänen ruumistaan sekä verestään ehtoollispöydässä.

On tärkeää, että meillä on tällainen paikka. Joskus työn, opiskeluiden, perhehuolien, elannon epävarmuuden, maailman hädän, ihmissuhdesotkujen ja kaiken muun alla musertuu ja rusentuu. Joskus pettyy itseensä, joskus toisiin, omaan pahuuteensa ja muiden ilkeyteen. Siksi pitää olla jokin paikka, jossa joku toinen jaksaa, kun itse ei enää jaksaa, jossa joku toinen ymmärtää kaiken, kun itse ei enää ymmärrä mitään. On siis hyvä tulla taivaallisen Viisauden äärelle sunnuntai sunnuntailta. Hän itse vallitsee ja hallitsee meitä syntien anteeksiantamuksella ja iankaikkisella elämällä.

Antti Leinonen
vastuupastori, Stefanoksen lut. srk

MEIDÄT

*on tarkoitettu kasvamaan Jumalan
tuntemisessa osana seurakuntaa*

Kaste uudestisyntyttää, usko pitää elävänä. Olemme Jumalan silmien edessä ainutlaatuisina arvokkaina Jumalan luomuksina, joista jokaisen henkilökohtaisesti Jumala haluaa kutsua takaisin kotiin, taivaaseen, siihen majaan, johon Jeesus sanoi menevänsä valmistamaan sijaa, ja jossa Jeesus sanoi olevan monta asuinsijaa. Jumalan edessä vastaamme yksilöinä teoistamme, ajatuksistamme, valinnoistamme, ja jokaiselle meille on henkilökohtaisesti ennalta valmistettu juuri meidän mittoihimme yksilöllisesti räätälöity verellä puhdistettu kirkkaan valkoinen vaate.

Samalla meidät on kutsuttu osaksi Kristuksen ruumista, osaksi seurakuntaa, osaksi yhteisöä. Jeesus kokosi ympärilleen opetuslasten joukon, jolle Jeesus opetti keskinäisestä rakkaudesta. Paavalin kirjeiden olennainen sisältö koski kristittyjen yhteyttä ja seurakunnan toimintaa. Sakramentit, kaste ja ehtoollinen, sitovat nimenomaisesti kristittyjen yhteisöä, seurakuntaa, yhteen. Tämä yhteen sitominen ei toteudu pelkästään seurakunnan jäsenten keskinäisen yhteyden vahvistumisen myötä, vaan kristityt toisaalta kääntyvät yhtenäisenä Raamatussa erityisen merkityksen omaavana seurakuntana kolmiyhteisen Jumalan puoleen. Jumala tulee sakramenttien kautta seurakunnan keskelle, tuoden elämän jokaiselle seurakuntalaiselle yksilö-

nä, kasteveden, viinin ja leivän kautta.

Oma seurakuntayhteyteni toteutui Kansan Raamattuseuran Vivamossa pidetyn rippikoululeirin jälkeen Kansan Raamattuseuran nuorisotyössä. Sen jälkeen oman evl. lut. kirkon seurakunnan nuorisotyössä, opiskeluaikoina opiskelijaseurakunnassa, kristityssä opiskelijayhdistyksessä sekä OPKOssa. Seurakuntayhteys oli uskovien yhteyttä, ajoittain tiivistäkin arkielämän ja sen haasteiden jakamista ja yhdessä elämistä. Tämä oli tärkeää koulun, opiskelun ja nuoruuden kasvun keskellä. Mutta seurakuntaelämään eivät kuuluneet jumalanpalvelukset, eri elämänvaiheissa olevien, eri-ikäisten ja erilaisten ihmisten yhteys tai ehtoollisen jakaminen.

Itselleni seurakuntaelämä avautui uudella tavalla siinä vaiheessa, kun Kajaanissa alkoivat Luther – säätiön messut vuonna 2007. Konkreettisen jumalanpalveluselämän käynnistymisen kautta koin voimakkaasti jumalanpalveluskeskeisen seurakuntaelämän olevan se, mihin meitä kristittyinä kutsutaan. Lähetyshiippakunnan jumalanpalvelusten järjestäminen edellyttää seurakuntalaisten halua antaa omat lahjansa käyttöön. Olen kokenut erityisen siunaavana ja kasvattavana jakaa kanttorivas-
tuuta.

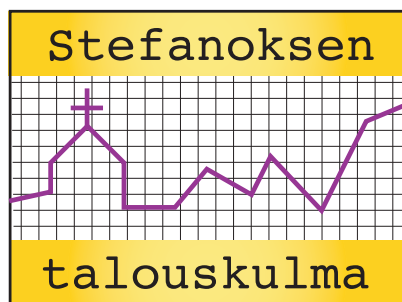
Olen nyt ollut hieman yli viisi vuotta Rovaniemellä aktiivisesti Lähetyshiippakunnan jumalanpalvelusyhteisössä. Siviilielämän puolella olen ollut koko tämän viiden vuoden ajan vaihtuvissa, mutta jatkuvasti erittäin kovissa paineisissa tilanteissa. Jumalanpalvelukset ovat olleet elintärkeä keidas. Elintärkeä tarkoittaa sitä, että ilman tätä jumalanpalveluyhteyttä en olisi jaksanut. Olen kokenut saavani konkreettisella tavalla virvoitusta, rohkaisua, voimaa, jaksaa jälleen pieni pätkä eteenpäin.

Nyt koittaa jälleen muutos perheemme elämässä. Aloitan 01.08.2016 työt Mikkelissä. Minua odotta-

vat hieman nykyistä isommat ammatilliset haasteet. Muutamme perheenä Kuopioon, jossa vaimoni aloittaa opiskelut yliopistossa.

Tulen olemaan aina kiitollinen siitä, että minulla oli mahdollisuus kokea seurakuntayhteyttä Stefanoksen jumalanpalvelusyhteisössä. Vaikka muutamme pois, toivon yhteyden jatkuvan tulevaisuudessa.

Markus Tykkyläinen
Stefanoksen srk:n jäsen

Tätä kirjoittaessani minulla ei ole vielä käytössäni tarkkoja tietoja kesä-heinäkuun menoista. Tulopuoli on kuitenkin saatavilla, joten jotain voimme taloudesta sanoa. Vuoteen 2015 verrattuna kolehtitulot ovat nousseet 1300 euroa, kun taas tilikannatukset ovat olleet 4000 euroa pienemmät. Kokonaisuutena tulot ovat siis olleet noin 2700 euroa alhaisemmat. Viime vuonna seurakuntamme oli tässä vaiheessa vuotta reilusti plussalla. Kun nyt menot ovat olleet edellisvuotta

suuremmat, näyttäisi, että kokonaisuutena seurakunnan talous on noin 2000 euroa miinuksella. Vuoden viimeiselle viidelle kuukaudelle jää siis sopivasti kirittävää, että Stefanoksessa pääsemme nollatulokseen.

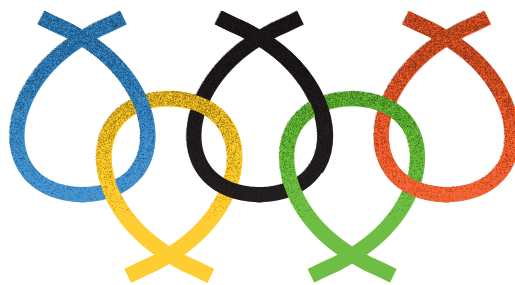
Lapin seurakuntien kokonaistilanteesta mainitsen myös lyhyen arvion. Sodankylässä tulot ovat nousseet hienosti (nousua on noin 2400 euroa heinäkuun loppuun mennessä). Sielläkin ollaan kuitenkin miinuksella. Meri-Lapissa taloudellinenkin puoli on lähtenyt hienosti liikkeelle. Jumalanpalveluksia on ollut neljässä kuussa, ja tältä ajalta tuloja on tullut jopa hiukan enemmän kuin Sodankylästä. Meri-Lapin talous on arviolta sen verran plussan puolella, että se menee Sodankylän miinuksen kanssa kutakuinkin tasan. Näin ollen lopputulokseksi jää hyvin karkean arvion mukaan se, että Lapissa olemme kokonaisuutena noin 2000 euroa jäljessä tavoitteesta.

Itsestäni näyttää aivan realistiselta, että loppuvuoden aikana pääsemme tavoitteeseen. Saamme kiittää tähän astisesta ja rukoilla, että Herra pitäisi edelleenkin seurakunnistamme huolen myös talouden saralla.

Antti Leinonen

rukouspyynnöt:

- srk:n rakentuminen	- lähetystyö	- kiitos messuista
Rovaniemellä,	- talous	- Antti -pastori perheineen
Sodankylässä,	- hallitus ja vastuunkantajat	- Jyrki -pastori perheineen
Kemissä	- Raamattu-/rukouspiiri	- Lähetyshiippakunta

Roi 2016:

► KUTSUMME KAIKKI LIIKKUMAAN ROVANIEMELLÄ SEURAAVASTI ►

Stefanoksen luterilaisen seurakunnan messu
su klo 10.00, tarjolla pyhäkoulu ja kirkkokahvit

Raamattupiiri joka toinen viikko ke klo 18.00
(seuraavan kerran 17.8)

Rukouspiiri (ajankohta ilmoitetaan srkn tilaisuuksissa)

Tilaisuudet osoitteessa Ruokasenkatu 3 (Rauhantupa).
Tervetuloa levähtämään Sanan ja sakramenttien hoidossa!

► OMASSA TAHDISSA, YHTEISELLÄ MATKALLA ►

*Juoskaamme sinnikkäästi loppuun se kilpailu,
joka on edessämme, katse suunnattuna Jeesukseen,
uskomme perustajaan ja täydelliseksi tekijään.*

(Hepr. 12:1-2)